

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Цялая всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията се
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия сипуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

СМЪШЛОВО ВЕЛИКОДУШНЕ.

Тази седмица Смѣшлю ташардиса пусулата. Чантата му е прѣсипана отъ дописки, телеграмми и всякия всячини. На 20 Февруарий неостана нигдѣ избирателенъ пунктъ изъ Джржавата да не клясна и надникна въ урнитѣ, изъ които на много мѣста ще изхвържнатъ повечето оси, отъ колкото пчели за народни вожди, — на основание тѣзи мотиви и сжгласно поетичниитѣ изборъ въ Бургазъ, — Смѣшлю рѣши: да излѣзе вѣстника тозъ пжтъ на четири мѣста, което по икономически са тжжува двѣ бройчета въ едно; при това увѣдомява читателитѣ си, че не забравя рѣдѣтъ си да излазя всяка сѣбота, което незабравяние умолява да иматъ и всичкитѣ негови неплативши абонати, да побързатъ и внесатъ по-скоро абонаментитѣ си, ибо въ финанциялната му чанта играятъ мишки извѣтрѣ и достаточна са е джржаватъ до сега само съ една суха надѣжда. Отъ много мѣста ни явяватъ че паритѣ сте сжбрали, но пѣмало по кого да ги испратите. Дѣдо ви Смѣшлю напомня тозъ пжтъ на своитѣ абонати по-сернозно, трѣба да знаятъ че безъ пари тоя занаятъ не сж върши. Анпаджанъму Ефендилеръ? некъ шигая гелмеселимъ! иска и **пану! маро!**

ПОДАРОЦИ.

Слѣдующитѣ Господа благоволиха да подарятъ по едно годишно тѣчение отъ в. СМЪШЛЯ.

Г-нъ Подпоручикъ Рашковъ за село Стрѣлма Панагюрска околия за читалището „ЗОРА“.

Г-нъ Стефанъ Иличъ подари едно год. тѣчение въ с. Батакъ Пещерска Околия за училището.

Г-нъ И. И. Митовъ за читалището въ Калюферъ.

Г-нъ Антилъ Ив. Дочковъ за ученич. дружество въ Ст.-Загора.

Г-нъ М. Ивановъ книжаръ едно год. тѣчение за Девичкото Ученическо Дружество „НАДБЕЖДА“ въ Сливенъ.

Г-нъ Ж. С. Даскаловъ подари едно годишно тѣчение въ с. Каджикъ Кавалийска Околия за училището.

Самъ дѣдо Смѣшлю подарява едно годишно тѣчение на ученическата ЧИТАЛНЯ въ Цетинъ (Черна-Гора) чрѣзъ Т. Мариновъ чрѣзъ София.

Смѣшлово Опрощаванне.

Еийй! Еееийй! Дръжте, дръжте, iso вече читатели и читателки, абонати и абонатки, дѣдо ви Смѣшлю влиза въ покаятеленъ животъ! Той желае да се опрости отъ всички Ви, той ви глѣда жално и умилно и чака въ поглѣдѣтъ Ви да чуе изъ устата ви думата: да си простѣ отъ насъ и отъ Бога! Той като християнинъ признава, че е длъженъ да извърши и този всенароденъ обичай, особито съ тѣзи лица, които сж на миѣние, че той съ смѣхчетѣ си ги е ужъ докачилъ, а то напротивъ, ако разгърнатъ книгата на съвѣстьта си, тѣ ще се убѣдятъ, че той се е мжчалъ и старалъ да ги поправи и да ги въведе въ пжтьтъ на длъжността имъ. За това като сваля рунтавийтъ си калнакъ прѣди да заговѣе и да затримери, той за послѣденъ пжтъ съ смѣхъ простира рунтаво-косматата си и не толкова деликатна ржчица и Ви моли прощка о *всѣхъ грѣхове своихъ*. Нѣ да не мислите съ това, че той ще пристане отъ смѣхчетѣ си? О, не не! Той и прѣзъ велики пости ще си бжде пакъ такъвъ смѣшенъ, какъвто си е билъ и въ блажнитѣ или въ мръснитѣ дни. Старата пословица що казва? На свинята и зурлата да ѝ отрѣжжѣтъ тя пакъ рие. Слѣдователно на дѣда Ви Смѣшля не да отрѣжжѣтъ устата, нѣ и да му ги занянтъ, той пакъ ще се смѣе тамъ, гдѣто му даватъ поводъ да се смѣе.

Чрѣзъ тѣзи свети и велики пости опрѣдѣлени за покаяние той прѣпоржчва на всичкитѣ възрастни, състояние и съсловие слѣдующитѣ канони и епитемии:

1) На черното духовенство да се обтѣга и да се излѣга и никакво слово да не казва на вѣрнитѣ си защото ще стори великъ грѣхъ и гърнетата които се намиратъ изъ видоветѣ на църквитѣ ще се испукатъ отъ гласѣтъ му или пакъ амвонитѣ ще се катурятъ да паднатъ възъ главитѣ на вѣрнитѣ и тогава?

2) На бѣлото духовенство да се прѣдпазва отъ всеко плѣтско смѣшенне, да яде сухъ хлѣбъ съ соль и водица, а понѣкогажъ и съ пеперица, а шюленцата да се испразднуватъ по-често и поведението му да бжде повече фарисейско отколкото митарско. Освѣнъ това словото божие да се проповѣдва самъ изъ църквитѣ и метанетата да се умножаватъ за опрощение на грѣхчетѣ.

3) На високопоставенитѣ личности да се опростятъ и примирятъ, защото не се знае що ни носи денѣтъ, и що пощѣта; и ако се намѣрятъ въ грѣхъ, много ще надуватъ цигански мѣхъ.

4) На чиновницитѣ да се облѣчатъ въ черно и да правятъ покаяние; а на градскитѣ съвѣти да не издаватъ позволителни билети за плѣтски наслаждения, и ако е възможно (защо да не е възможно?) да се затворятъ всичкитѣ сладострастни свѣрталица.

5) На докторитѣ да говѣятъ строго, да се исповѣдватъ по-честично за да могатъ да искореняватъ изъ сърдцата си онзи материализмъ, който ги прави да се колебае въ безсмъртието на душата и да вѣрватъ, че човѣкъ не е друго, освѣнъ като всичкитѣ други органически тѣла.

6) На инспекторитѣ и учителитѣ да се обнасетъ по-християнски помежду си за да не се сбждва пословицата че кониетѣ се ритатъ, а магаретата теглетъ. Освѣнъ това да се мжчатъ да вдѣхнатъ въ подвѣдомственитѣ си онзи християнски духъ, който е основа за добри бжджщи и съвѣтни членове въ обществото ни.

7) На всичкитѣ други останали съсловия Смѣшлю имъ прѣпоржчва да употрѣбятъ всичкитѣ си усилия за да си очистятъ и измянтъ душиитѣ и тѣлата чрѣзъ покаянieto, ако искатъ да станжтъ и събучастници на свѣтлото И. Христово Въскрѣсение.

Смѣшлю съглѣжда, слѣдъ прочитанието на статията, у мнозина по лицата червенъ пиперъ, а у мнозина негодование като да искатъ да му кажатъ: *автосъ пиосъ*; нѣ кой какъто ще да казва, Смѣшлю напомнюва на всички, които се сбмняватъ въ безсмъртието на ду-

пата оноени отъ *материализма*, че който живѣе добродѣтелно и християнски, освѣнъ че ще бѣде почитанъ за такъвъ въ този свѣтъ, нѣ не му прѣчи да се надѣва иза добринитѣ на бѣднѣщия животъ! Нека да кажимъ, че нема бѣднѣщия животъ, *ами ако има? Ами ако има? Ами ако има? . . .*

Труппа „Фасулджиянтъ“.

Чухме, чухме и пакъ повтаряме, чухме и че се научехме за тази толкозъ прочута и толкозъ забавителна и приятна за Пловдивчани и Пловдивчанки (?) Армено-Турска труппа! И глухиятъ царъ се белѣ научи!

Баба «*Марица*» като растворила крилата на колонитѣ си или пращитѣ на сукманьтъ си подмѣта ли го подмета да се фѣцка и да се хвали съ тази си труппа, която се види да ѝ е направила голѣмо впечатление! Да е възможно тя би поканила всичкитѣ си клиенти да се притечѣтъ на това фасулково гърменне. Види се, че редакторитѣ ѝ твърдѣ обичатъ да го душатъ и да го слушатъ, та за това прибръзватъ да даватъ вкратцѣ и съдържанието му. Нека имъ е честно, нека си е тѣхно! Нека си го слушатъ, нека си го душатъ. Нѣ то все смърди и воци на европейски трупъ облѣченъ въ турска прѣмѣна. Работата е да ни похвали нашата труппа, за която сжщеврѣменно, «*Смѣшлю*» и «*Народний Гласъ*» си дадохъ мнѣнието! Баба «*Марица*» види се да не знае още, че чуждото си е всѣкога чуждо, и че чуждата дрѣха наврѣхъ великъденъ си я зематъ. Днесъ този *фасулку* като ни обере паричкитѣ, утрѣ ще ни остави и зарѣжи и ние ще останемъ да се прозѣваме пакъ на понеделникъ! Па освѣнъ това ние се чудимъ съ каква охота може да се слуша прѣдставление на такъвъ языкъ, който ни докарва отвръщение и ни напомнюва робскитѣ години? Ама Автономия бу я, тя всичко носи! И баба «*Марица*» като си знае каква е работата, и тя си я кара така! Та че и у нея нѣма никаква вина, защото какво си вика:— Ела зло, че безъ тебе пд-зло! Едно кривичко има само у нея, и то е, че се не провикне за съставянето и урѣждането на единъ народенъ театъръ, безъ който ние сме като тѣло безъ душа.

Ха-ха-ха-ха! тя ще се провикне, ами кой ще я чуе? Като се провикнѣхъ *Смѣшлю* и *Народний Гласъ* какво сторихъ? — Нищо; защото ние сме научени да мигаме на всичко. Ние вѣрваме че чу гласѣтъ ни мечтаемата българска труппа, нѣ

кой знае какъ се трупа та не може никой да я оттрупа, малко да ѝ потупа.

Врѣме е да се стрѣтнемъ да допълнимъ тази празнина догдѣто ухото ни не е навикнѣло все на чуждото, защото отпослѣ ще намразимъ своето, и раната ще бѣде неенцѣрима.

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— *Деветнайсетий Февруарий*. Този день Смѣшлю може да испосѣдра 20 калпака отъ радостъ. Той го отиразнува най-свѣтло, съ надѣжда, че скоро ще види осжщественето на цѣлокупна България подъ единъ пастиръ. Урррааа! да живѣе Св. Стефанска България, нека въспоминанието на този день да напомяна на всѣкиго отъ насъ, какви трѣбва да ни бѣдатъ стрѣмленията за обединението ни!

— Нашитѣ старци Израилеви засѣдаватъ вече. Св. Синодъ е отворенъ, и може скоро да се затвори. Нѣ както по душа Смѣшлю, смѣсенитѣ епархии гаче-ли ще исплащатъ още грѣховеѣ си и ще стоятъ въ уетата на възлѣтъ. Гдѣто трѣбва да се чука желѣзото, тамъ се не чука, ами гдѣто не трѣбва. Княжеството си е Княжество, Источна Румелия си е Источна Румелия, работата е Македония! Чувате ли старци Израилеви?!

— Борбата за избирането на градскитѣ и старѣшенскитѣ сжвѣти е захваната. Свободата е неограничена затова нека всѣкой гражданинъ и селенинъ си отвори очитѣ, защото отпослѣ викание крѣкание нѣма. Градскитѣ сжвѣти сж за по три години, и трѣбва да имъ се теглетъ грѣховеѣ, а старѣшенскитѣ за по една година и трѣбва да имъ се клати шапка. Затова нека всѣкой си оттвара мигалитѣ за да му ги не оттворятъ. Щото става по или за *хатѣръ*, послѣ става за *кажър*.

— Въ Цариградъ се мислило за издаването на единъ Българскій вѣстникъ. Отъ това по-хубаво нѣма; нѣ кой? *Какъ?* Съ какво? Тежко тогава на «*Зорница*»! Тюууу бреее! Наистена, че ние сме били политици хора, ала нѣма кой да ни хвали! Добъръ *ишѣгъ* и на редакторѣтъ на този мечтасмъ вѣстникъ, догдѣто се насити и той както «*Свѣдинение*» и «*Южна България*».

— Пакъ спѣнки! Низската Порта, не, не, сбѣрахме, Високата Порта пакъ си показала рогата! Тя се понамръщила като баба Марта и скръщнѣла, че не одобрява намалыването на *пилаф-парасж*. Нѣ пѣни се, не пѣни се, тя ще погълни и този залѣгъ, и ще се успокои, защото не е хвърлила камѣкъ да я заболи рѣжа. На харизано магаре петалата се не глѣдатъ. Ако го не приеме, че ѝ билъ ужъ малко, ще се прозѣва и безъ него. *Сърдитку Петку праздна му торбаличка*.

— Слухъ се расхожда, като селекии бикъ, изъ г. П., че една кокона се разболѣла отъ страхъ за *тримерото*, и *хошафѣтъ*, що турила да вари, отъ бързотия да го опита скришомъ отъ мѣжѣтъ си, да лѣ е уврѣлъ, изгорила си языка. (Б. на См. Добрѣ, че не си е опърлила косата!)

— Учмѣ се изъ една дописка, че г. К. като прижтествувалъ на операта дадена отъ Г-жа Ф. Яделзбергъ, толкозъ се привнесълъ, што вмѣсто да извика *bravo*, извикалъ *красо!*

— Питатъ ни отъ г. Х. далѣ г. ка-снерѣтъ на околниската учителска библиотека има право да се располага съ паритѣ ѝ отъ двѣ години насамъ и да не плаща разноскитѣ ѝ, ами да ги дава съ лихва? Отговоръ: има-нѣма, отвариайте си очитѣ, да ви ги не отварятъ.

— Тамже: питатъ ни пакъ далѣ бирникѣтъ, като е продалъ *сазлжкѣтъ* и *чаирлжкѣтъ*, е продалъ заедно съ него и *баирѣтъ*, тѣй што кунувачѣтъ да го продава (то е баврѣтъ) на каракачени-тѣ и да не може да стѣпи тамъ нито една тамошна овца? Отговоръ: ама и вне го прѣкалявате! Че кривъ ли е бирникѣтъ? Криви сте си вне, че не трѣбва да се покланяте, когато не скланяте, или не трѣбва да клатите глава, когато ви боли врата.

— Изъ едно село ни съобщаватъ, че мишкитѣ изели тефѣритѣ на кметѣтъ, а трѣбникѣтъ на дѣда пона. Това ако е истина, то заслужва да се обнародва въ «*Балканъ*» за да се прѣдпазва да не изѣдѣтъ и неговата книга.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля»

Бае Смѣшльо!

Гюрултинитѣ и патарднитѣ на Народното събрание се свѣршихъ вече. То се затвори, заключи и запрѣ. Депутатитѣ се расхождатъ изъ града едни весели, а други намусени. Едни сѣкашъ, че даватъ *катраиъ*, а други че лижатъ некалайдисанъ саханъ. Веселитѣ сж весели, защото като катраинлици дойдѣхъ, стоѣхъ, топлихъ циноветѣ и ще си идѣтъ съ топли назухи; а намусенитѣ сж намусени, защото прѣемѣтатъ за много нѣща, които трѣбваше да извършатъ пд-свѣтено, а ги не извършихъ. Нѣ што си итегели, итегели си горкийтъ печатъ! «*Балканъ*» той си купи три за грошъ, защото джобѣтъ му не е бошъ! *Хазната* е негова, правителството е негово, а народѣтъ е чуждъ за него. За «*Б. Гласъ*» нѣма що да кажъ, защото той хванжъ малко да се сѣща, че топорѣтъ за печатѣтъ мѣри и кѣмъ него, при всичко че и той е правителствененъ, нѣ нѣма (?) правителственна печатница на расположеение. Съ една рѣчь всичкитѣ вѣстници бѣхъ хванжли да му отмишляватъ като свиня на кунѣще, ако да не бѣше се усрамил министерството и да исхвърли залѣгѣтъ. Нѣ както виждамъ, тази чума не е само по насъ, тя хванжъ да се приближава и кѣмъ васъ. Осжжданието на Пашалеривото *Шаривари* спорѣдъ законѣтъ на турскѣй печатъ, отваря пѣтъ и на други ограничяния кой знае да ме заплаши и твойтъ животъ? . . . (не бой се ред.)

А бе братко, не сѣщашъ ли се, че работата се върти все около деспотизмѣтъ? Викнѣло се е: «*смертъ на свобода*» и свѣршено нѣщо! Иди му свирѣ ти сега както щешъ.

Отъ жалъ, отъ ядъ и отъ скърбъ, рѣжката ми трепери, очитѣ ми се прѣмрѣжватъ та не можъ да продължавамъ. Оправия нѣма, расправия никакъ! Ако е възможно отгърви ме отъ тази тайна кореспонденция, та и азъ да *рагата-самъ*. (Б. на См. Байно не отчайва се! Щото се дни напрѣдъ сж! Лудитѣ ще се наскачатъ, мѣдритѣ ще закачатъ и тогава да видимъ *джумбушѣтъ!*)

Зарадъ да се чете.

Смѣшловото прокобяване са обхвана, тъй както чиновникътъ знае че като дойде 25-ий денъ на мѣсеца, ще са охарашлжчи. Е! любезни приятели Сливенци! Толкозъ ли е билъ вашиятъ патриотизмъ, толкозъ ли мислите за доброто на града, толкозъ ли можете да цѣните правото що ви дава закона? На тритъ години единъ пътъ са случи Смѣшлю помѣжду васъ и вашитъ избори градски и вие оцапахте калцитъ! Избирателнитъ списисоци залѣпихте на 15 того, когато тѣ трѣбваше да бѣдѣтъ залѣпени на 5 того! На 10-тѣ избирателни пункта трѣбваше да са стичате като мрави по 600—800 души на всякий пунктъ, а вие са излѣжавахте по кахветата и оставихте най-голѣмото вишегласие да бѣде отъ 15 или 30 гласа и то не самоволно отишли, а подканени отъ градскитъ агенти! Вие, славни Сливенци, оставихте святото ваше право на Евреитъ, насмалко остана да колѣничите и прѣдъ циганитъ! Отпуснали му бѣхте края и неискрахте даже да знаете, че изгубвате най-сѣщественното ваше благо!! Смѣшлю обаче отъ любовъ къмъ вази, видѣ отъ висоти закона *неправди многия*, можѣ и този пътъ да му намѣри колая и да ви избави отъ опасността, която щѣше да са натрапи на окаянитъ ви глави. Радуйте са прочее и веселете са и земете урокъ отъ дѣда си Смѣшля, като при приближающий новъ денъ на избора са покажете достойни за името Сливенци и умѣете да оцѣнявате вашето право! *Имвощий уши слышати, да слышитъ.*

Прѣмудрость Смѣшлова

Чтение.

Тако *глаголетъ Смѣшлю*: тези дни видѣхъ единъ страшенъ сѣнь. Струваше ми се да сѣда на единъ планинскый върхъ, нѣ не като г. Вазова и оттамъ да виждамъ различни човѣшки сѣщества. Между тѣхъ окоето се бореше да распознае една личность, която стоѣше подъ нозѣте ми и отъ врѣме до врѣме клатеше главата си като на заканване или на заплашване. Тази личность бѣше прѣмѣнена като циганка на сиромашъ Лазаръ, и подмѣташе дългитъ си ржави. Не далечъ отъ нея сѣглѣдахъ и друга тварь, която се бѣше прѣхласнѣла въ движенята ѣ, и като да искаше да ѣ каже: *стига, стига, че сѣмъ сита вече отъ тебе!*

Отъ тѣзи думи като се разсѣрди прѣмѣнената циганка издвигнѣ очитъ си на горѣ и ми съзрѣ рунтавийтъ калнакъ и голѣмитъ царвули. На часѣтъ тя се спрѣ отъ страха си, и хванѣ да смѣта за съдранитъ ми царвули, като какъ да може да ми ги земе отъ краката. Тя се обърнѣ къмъ друга една сѣнка, която мѣзаше на скубачъ-адвокатинъ, тя му расправи, че ако би да

не може да ми земе царвулитъ, та да ме оплаштѣ та да паднѣ и да умрѣ; защото, казваше, циганката, този *Смѣшлю* ми разваля работата т. е. открива ми лѣжитъ и азъ сѣмъ изгубила всичкото си уважение прѣдъ майсторѣтъ си (мѣжѣтъ си) и прѣдъ народѣтъ си. Мойтъ *фалъ* не струва вече ни пара, и всѣкой е хванѣлъ да ме ненавижда. На тѣзи думи скубачѣтъ-адвокатинъ помисли малко и рѣче: то е лесно, азъ ще знаа да му дойдѣ до оки! Не грижи се.

Отъ страна на тѣзи адвокатски заплашвания азъ се стѣснѣхъ, и видѣхъ, че е сѣнь, и че въображенията ми ме маматъ и плаштѣ, и си рѣкохъ: ще ми ядѣтъ подлогитъ на сѣжсанитъ царвули!

Сирни Заговѣзни.

На сирни заговѣзни вечерѣта младитъ булки и роднини ходѣтъ на прошка при старитъ сватове; всякой кавгалия са прощава съ противника си и си пожелава тѣжки пости и дочакване весело Великъ Денъ; на трапезата домакинѣтъ окачва на една вървѣ едно парче халва, мятка я и всичкитъ домашни, особено дючурлигата, са мжчатъ да я уловѣтъ съ устата си. Тѣй видѣлъ бѣлгаринѣтъ отъ дѣда и баба, тѣй си го и кара. То хубаво! Ами на заранѣта въ понедеѣлникъ? Тѣжко и горко на 60 годишнитъ иргени и 30 годишнитъ моми. На пѣтнитъ имъ врата шутиливий бѣлгаринъ окачва по една праздна кошница, което означава, че и тазъ година остоятъ незадомени и ги праца за коприва. Но Слава Богу! Тазъ година много кошници у нашый градъ ще си останахъ непродадени. Гдѣто имаше иргени по половина вѣкъ са испожениха, останахъ само нѣколко екземпляри, които аслѣ нѣма и да са задомява. На такивато тѣртитъ дѣто ви Смѣшлю привожда евангелското изрѣчение: *дърво идеже неплодится и отъ него плодъ неимѣется, да отвѣчется бо и во огни сѣиши изгорити.* Смѣшлю желае на всичкитъ си приятели добро заговявание, на старитъ моми и иргени — надѣжда, а на абонатитъ си свѣстяванке за заплащание вереджека си до великденъ. Амищъ.

Земевладѣлецѣтъ.

Басня изъ Смѣшловата бѣчва.

Единъ земевладѣлецъ като искалъ да урѣди земитъ си, повикалъ всичкитъ си ратан за да разнекатъ тѣ за подобрието имъ. Тѣ са събрали на часѣтъ, той се явилъ прѣдъ тѣхъ и имъ рѣкълъ: у васъ ми е надѣждата, вие ще урѣдите венчко, нѣ спорѣтъ моето желание и спорѣтъ желанието на баща ми. Не се мнѣло много и ратантъ захванѣли разнекванията си. Нѣкой си отъ тѣхъ ужъ по отъ умнитъ заговорили:

до кога пне ще робуваме на този младъ господарь? Земитъ сѣ наши, имотѣтъ е нашъ, населението е наше и всички глѣдатъ на насъ, пне да се освободимъ, та послѣ и тѣ чрѣзъ насъ. А други, които били негови подлизурки, и които глождяли повечко кокали отъ трапезата му, задумали: не; той е нашъ господарь и пне като негови вѣрни слуги трѣбва да му урѣдимъ земевладѣлството и да не мислимъ робѣ ли сме, що сме, и чий е имотѣтъ, друго-яче, ако би да се научи ще ни смѣкне кожата.

Первитъ като видѣли че не можатъ да се съгласятъ, склонили и захванѣли да урѣждатъ ужъ работитъ му. Едни викали: не трѣбва толкова орала да се пуцатъ; други — не трѣбва толкова свобода да се дава на по-долнитъ отъ насъ; трети — не трѣбва толкова разноски да се правятъ за пѣтицата, четвѣрти — не трѣбва да се пуцатъ свиѣтѣ да ровятъ и риятъ носѣвитъ и пр. . . .

Слѣдъ тѣзи разнеквания тѣ явили на господарѣтъ си, че урѣдили венчко. Но какво я? Двата края на ерѣдата.

Доволенъ отъ това господарѣтъ имъ дошѣлъ лично прѣдъ тѣхъ, благодарилъ имъ за трудовѣтъ, далъ имъ изволение да се разидѣтъ, и си излѣзѣлъ.

Вижде разнеквания! Налучѣте за какво се говори, и чудѣте се на подобни безмозѣчни глави!

? Що е Тоалетъ ?

Изъ Смѣшловата философия.

Да се даде цѣлнийтъ отговоръ на тази Европейска кукла, то е нѣщо много голѣмо, по-голѣмо даже отъ *киолафѣтъ* на Суданскый пророкъ; нѣ нѣма що да се чини, нали е излѣзѣлъ и този въпросъ на хорото, трѣбва да се хвани и да пониграе за да го видятъ нашитъ млади и да почувствоятъ не сладостта му нѣ отвращението му!

1) *Тоалетъ* е една сбирщина отъ мазила и свѣтила, които употребяватъ нѣкои си г-жи и г-ци за да си плещатъ хубавитъ и природни глави и да ставатъ отъ хубавици-гроздници, като мислятъ: че като си нацапатъ главитъ ще имъ виятъ *гарги* изъ коситъ та да имъ се не виждатъ гнусотитъ.

2) *Тоалетъ* е една дяволийка отъ леванди, водни и команди, които служатъ да подвоняватъ вѣнкашността на г-жи и г-ци, които си смѣтатъ, че съ тѣхъ мжжескитъ прѣмѣтатъ та ноцѣ на хубаво да имъ свѣтатъ.

3) *Тоалетъ* е една сермийка отъ не-праздни кесийка, която служи за мода на нѣкой г-жи и г-ци, които принове-ватъ купъ парци за бабиншки споменици а чрѣвата имъ да куркатъ и да нѣматъ що да мелятъ като праздни воденици.

4) *Тоалетъ* е една магия отъ голѣма поразия, която блазни нѣкой г-жи и г-ци, че чрѣзъ нея ще умѣятъ, харманѣтъ си да отвѣятъ и съ либе да се сгрѣятъ, а не мислятъ че умовѣтъ имъ зѣятъ като на манга *пейтъ*.

5) *Тоалетъ* е една лудотия отъ брашнана разбъркотия, която мамѣ нѣкои г-жи и г-ци че ставатъ бѣли-червени а тѣ ставатъ черни-зелени съ мозѣци съсемъ затѣпени!

Ето що е тоалетъ! какѣвъ дяволъ проклѣтъ!

Нова мода дрѣхи.

За прѣзз карнавала.

Вмѣсто панталони — шалвари
 За тѣзъ що нѣматъ другари.
 Вмѣсто капели — калпаци
 За тѣзъ що нѣмжтъ ортаци.
 Вмѣсто — рединготи — салтамарки.
 За тѣзъ що нѣмжтъ другарки.
 Вмѣсто пардесюта — абички.
 За тѣзъ що нѣмжтъ парнички.
 Вмѣсто капоти — джюбета.
 За тѣзъ що нѣматъ си шкембета.
 Вмѣсто джиплетки — елеци
 За тѣзъ що нѣмжтъ етеци.

Продавачъ: Троицу Камбуртъгъ.

Чудна плѣвеница.

А. — Защо ме удряшъ?
 Б. — Защото некамъ.
 А. — Що ти направихъ?
 Б. — Помисли си.
 А. — Гдѣто казахъ че си изедникъ ли?
 Б. — Иска ли питание.
 А. — Че не си ли такъвъ?
 Б. — Азъ съмъ честенъ изедникъ.
 А. — Ха-ха-хааа! че изедникъ бива ли честенъ?
 Б. — Азъ ямъ по-малко, не ямъ по-много.
 А. — По колко я?
 Б. — Спорѣдъ врѣмето. Ако намѣря ахмакъ знамамъ му абата и ризата чакъ.
 А. — Пакъ ли си адвукатинъ?
 Б. — Отъ този занаятъ по-къоравъ има ли?
 А. — Е, какво наказание ти се пада за гдѣто ме удари.
 Б. — Наказанието ти е да платишъ 10 Л за да те не вдигамъ на съдъ.
 А. — Че каква е тази оправия?
 Б. — Като тукашната Автономия?
 А. — Когато е така: *Шатъ* на ти правотия!

Баллата.

«Баба и Магаренце».

Хей, мила бабо, вече сме стари,
 Не сме къмъ пролѣтъ, нѣ сме къмъ зима
 Днесъ-утрѣ его смърта ще ни свари,
 И не можѣхме да станемъ трима!
 Имотътъ ни е туй магаренце
 Ей подбери го като дѣтенце
 Къмъ воденица — В' добра трѣвица.
 Затѣча се баба,
 И бича дограби,
 Хж, пуцино! цжка,
 Омръзна ми мѣжа!

Що правишъ, бабо, дѣдо бѣлботи,
 Туй е добиче, чуй, грѣхота е!
 Отъ толкозъ години то ни работи,
 Нещж, неможж, що е, не знае.
 Стой! ч' ако станж с' бича по тебе,
 Отъ плачъ грѣмж-ще дори и небе!
 А баба в' яростъ — Забрачя старостъ:
 Патъ! кютъ! пере с' бича
 Въздухтъ просича
 Хж, пуцино! цжка,
 Омръзна ми мѣжа!

Трѣгж добиче къмъ воденица,
 Отъ страхъ на бича причка на прѣдъ.
 Ей, че я ерѣца в' пжтъ върволица,
 И отъ смѣхтъ ѣ ядъ я завѣде,
 Немилостивно все да го бие,
 Догдѣто живо да го прѣбие.
 Не слуша дѣда — Що ѣ заповѣда:
 Патъ! кютъ! пере с' бича,
 Въздухтъ просича,
 Хж, пуцино! цжка,
 Омръзна ми мѣжа!

Отъ бойвечъ горкото падна приврѣло,
 И тозъ часъ баба бича пустоса:
 Ахъ! що направихъ! ахъ! опустѣло!
 Азъ ли щж сѣга дѣда да носж?
 Азъ ли щж с' дѣрва да се задѣмж,
 Намѣсто него да съмъ в' замѣмж?
 Какво да прави — да го исправа!
 Ахъ! охъ! кълне бича,
 Въздухтъ присича,
 Ахъ! милничко! цжка
 Безъ тебъ сега мѣжа!!!

(*?*)

Донпекни на „Смѣшля“

М. П-ша. Срѣщу сиреница.

Дѣдо Смѣшльо!

Отъ тѣзи наши райски мѣста ни гласъ ни слышавне вече. Види се да ти сж се съдрали царулитѣ та не можешъ да дойдешъ да видишъ що става по насъ. Граждански сждилища нѣмаме, защото не сме били достойни, освѣнъ единъ кадия, който ни коли, бѣси, затваря и скуби. Чиято кисийка е по-топличка той намира членътъ на шерията и той намира правдата. Съ една рѣчъ кждѣто да подиришъ правда ще та удари брѣва. Докога това тегло? (Б. на С. Докога то ви неспразднѣтъ джобоветѣ.)

Освѣнъ това види се, че Честното (?) ни Правителство емѣта Румелия за Княжесиво та захванж вече отъ нѣколко дена насамъ да продава имуществата на забѣгнжлитѣ ни въ Руско-Туреката война граждани изъ Румелия. Като допълнение на тази неправда служи и нашѣтъ Армудаа, който има единъ печатъ като конско петало и единъ дивитъ отъ С.-Махмудова врѣме, и гдѣ цѣло и нещѣло цаааанъ удря го безъ да помисли че той става маша на кражбитѣ, на които и той е голѣмъ обожателъ. Такива сж работитѣ по насъ, дѣдо Смѣшльо! Не дохождай зере може и ти да си втелесашъ и да влезешъ въ дрянколника и тежко ти ако подиришъ правда!

Салчу Руцото.

Стрелча. Малкий Сечко.

Чичо Смѣшльо!

Тичай, тичай по скоро, нѣ глѣдай да ти не падне нѣйдѣ рунтавийтъ калпакъ, защото безъ него нѣма да ти направи никой честь. По насъ всичко е медъ и масло; училищата ни *шунда-бунда*, учителѣ и учителки гуляятъ, еснафитѣ чакатъ щастиего си по механикъ, а новата ни църква сама се черкува съ иконитѣ, защото догдѣто да пазаримъ дѣдо попа трѣва въ устата ни поникна. Наистина по-лесно бѣше да пазаримъ конъ и волъ, отъ колкото дѣда попа. Много ни мѣжи, нѣ най-сѣтѣи ни се качи.

Вечерното училище то дрѣме само, защото членоветѣ му ги било страхъ отъ голѣмата трополтия на плѣховетѣ. Сега кметѣтъ е купилъ два капаня и шомъ ги излови, то ще хване да се пощшава.

Чичо Смѣшльо, ако си кирливъ ела да се поукжнѣшъ въ нашитѣ бани въ селото та ако искашъ да станашъ по-кирливъ. Другъ пжтъ повече.

Рашку Бухертъгъ.

Медвенъ, 2 дена до мѣсени заговѣзни.
 Лжжишъ се бай Смѣшльо, ако мислишъ, че въ Медвенъ то е медъ вмѣсто

катранъ. О, прѣславнаго чудесе Кметството ни тези дни е скроило единъ *ю-лифъ* за селото ни, обаче понеже да ли ще *уйдиса* послѣ ще ви пиша. Училищното ни настоятелство *бадиава* не му се ще да . . . хайде да не казвамъ сега. Учителитѣ се утѣшаватъ съ думитѣ: «Блаженни алчущи и жаждущи, ако тѣ наситѣтъ се»

Скоклю Бодилковъ.

Изъ една дописка отъ Хасково из-влачаме слѣдуоущето:

Градскийтъ ни Схвѣтъ избра дво-ца кандидати за тоя постъ, именно Митю Стайковъ и Симитчиевъ. Както пжр-вий така и вторий получихъ по 5 гласа; но послѣдний освѣнъ гдѣто е гласувалъ лично за себе си но и единъ отъ сжвѣтницитѣ е гласувалъ за него безъ да присждетвува въ засѣданнето, а е просто оставилъ една писменна записка, че дава гласъ за Симитчиева и прѣди да стане изборѣтъ той замива за Пловдивъ отъ гдѣто оше са не е вжрналъ. — Когато Д-ръ Вомъ прѣди една година испжлняваше двѣ служби изведнаждъ *градский и дружелювенъ* докторъ, има много случаи гдѣто той е билъ повиканъ да приглѣда тѣжко болни граждани, но той е отказвалъ и нещастнитѣ сж умирали. — (Б. Р. Не само у Д-ръ Вомъ, но и у замѣтника му Д-ръ Л. ще да има алалемъ трѣски за дѣлание. Телефона тази Седмица ни довесе неприятни слухове за него.)

Плѣвенъ. —

Да има извѣстие почитаемото министерство, сжщо Медицинский сжвѣтъ какви доктори сжществуваатъ по градищата въ милото ни отечество България. Ето слѣдуоущето: баща злѣ боленъ повикахъ градския докторъ Дрουμεва, той отказа! Нидай Боже умрѣ баща ми тогава като нѣмамъ срѣдство да го викамъ да се сждя, ще го отсждя по тоя сждѣ (умъ), понеже виждамъ че съ дѣнеъ ще отиде баща ми въ вѣчний Рай. Вървамъ министерството, медицинский сжвѣтъ ще разбере отъ настоящето ми заявление и отсжди законно. — Само на тази това господотому не е правилъ, нѣ и на много хорица, отидоха съ дѣнеъ особно на-шия градъ Плевенъ.

Ако министерството каже защо не викамъ Д-ра Шмарова, той цѣли дѣнеъ и цѣли ноци въ пиняско положенне, тактъвъ челоуѣкъ е опасно да го повикашъ. Не е злѣ да кажа, че Дрουμεвъ цѣлъ дѣнь цѣла ношъ играе билиардъ, карти тѣмъ подобни. Това послѣдното изрѣчение, ако искатъ двамата доктори (касаи за хора) да имъ го докажа съ 100-200 под-писа че е истинна доста толкова про-дълженне.

Единъ Плевнелия.

с. Дервентъ. (Ст.-Загорско). На 10 Ноември 82. г. учителкитѣ на село Дервентъ затвореди бѣха училището, което стоя затворено четири дена. Пожеллахъ да узная защо като въ Дервентъ село училището да сѣди затворено, отидохъ въ училищний дворъ, то що да видѣшъ: учивци и отъ двата пола; попитахъ кждѣ е учителя ви? Тѣ ми отговорихъ: ние нѣмаме учителъ; ами има ли учителки три таматъ. Азъ ги попитахъ: ами старий ви учителъ кждѣ е; когото познавахъ отъ прѣди двайси години, и който е направилъ народното

си мѣсто, и на отечеството си много голѣми добрини: той е искараля чараци добри мѣжи, които му помагат роду и народу, той е испратилъ въ Областната Реална Гимназия, отъ десетина ученика, за които вѣроватъ че ще бждѣтъ отлични ученици. Попитахъ повторително ами учителкитѣ ви какъ сѣж? Те отговориха че са си отишле въ града да годятъ едната учителка, на име Рошинка, а пакъ Дона и Тодорка да ѝ бждѣтъ свидетели на годѣжа. Хей!... Това всичко го направи нашия кметъ Никола бабинъ Генчувчанъ, нещѣди даскалъ Димитръ, тури тукъ три жени. Едната, Тодорка, роди когато са тамамъ отваряше училището и нарѣдко дохожда: а Донка са кахари за изгубения си стопанъ, която остана млада вдовица, а Рошинка тѣреши поше откакъ доде всякъ случай да са згоди, която и са згоди. Азъ ги попитахъ: дохождалъ ли е инспектора дядо ви поше? Те отговориха че не са го виждали отъ шестъ мѣсеца да доди въ село; ами училищни настоятели имате ли? Те отговориха, че имали; ами председателя не дохожда ли да забикаля училището; абе че дохожда какво ще направи такъвъ човѣкъ бакалинъ, който незнае отъ гдѣ са отваря врата училища. Ами дѣдовити попови дохождатъ ли? Какво ще дохождатъ, кмета ги испѣди отъ черковата и я затвори: за сега ключа е въ Ивана Котювъ, ами защо испѣди кмета поповити? Защото водятъ процесъ роднините имъ братя сестри и този когото подигна кмета и сега си харчи селскити пари, ама хайди видѣщемъ кадѣ ще му издѣе края.

Почитаемий Смѣшлю! Ето какъвъ е хода на селото Дервенъ. Учителкитѣ коя си глѣда дѣтето, коя момцитѣ, коя вдовцитѣ а училищата мѣжко и женско затворени дѣцата ходятъ да си губѣтъ времето на пуето, кмета занятъ сѣ процеси, училищнитѣ настоятели некаджри, инспектура неходилъ до 25 Ноем. 1882 год. въ училището; Бюджета на селото Дервенъ съставенъ за 1882-83 години за учителки, кметъ, помощникъ на кмета, и канцелярски разносии до 21 хиляди гр., а казанитѣ Г-да и г-жи науесто зематъ паричкитѣ на селянитѣ.

Дръжко Кочата.

(Б. Р. Защо неведете отъ Доброджа нѣкой мандраджия за инспекторъ? И въ Айдошъ тѣж бѣхъ училищнитѣ работи, но сега я поглѣднете ги управени еж като вѣже въ торба).

Стара-Загора, 20 Февр. 1883 год.

Днесъ станаха градскитѣ избори и нашия Докторъ спечели 71 1/2 Еврейски гласове и са избра съ пълно абсолютно и чисто Еврейско вишегласие, разсърденъ отъ това, той са отказалъ отъ Българщината и се прилѣпилъ къмъ синоветѣ Израиллеви, на които обявилъ, че е тѣхенъ Мессия. Събудени отъ това Евреитѣ, отворили Талмугътѣ и намѣрили, че дѣйствително тѣхний Мессия щѣлъ да сѣ яви въ единъ съспанъ и изгоренъ градъ, когото щѣлъ да преобразува на Новий-Иерусалимъ. А за да се увѣрять да-ли е този сѣщия Мессия, отиватъ та го запитватъ: «ти ли си царъ Иудѣйски?—Докторътѣ имъ отговорилъ, «това казва Свѣтото Писание». Тоеъ часъ Евреитѣ увѣрени че този е сѣщия Мессия, грабватъ го и го отнесатъ на гората Таворъ да го миропомажатъ. За да хване главата му масло, обрѣсватъ я добръ, която свѣтна и са отразила на небето въ видъ на голѣма звѣзда.

Трима жреци щомъ сѣглѣдватъ звѣздата, дохождатъ на поклонение и най-старий отъ тѣхъ на име Пошъ Иванъ го прекадява съ смирна за да не го хваща уроки. На гората Таворъ го прекръстили отъ Докторъ на Мессия, кесте спорѣдъ Ново-Еврейския языкъ значило Мессимачу. Веднага изъ цѣлий градъ се разнесе слухъ че на Евреитѣ дошелъ царьтъ имъ Мессимачу, когото щѣли тържествено да вкаратъ и посрѣщнатъ въ града, презъ тържественни арки, както е обичай да се срѣщатъ вѣликиятъ хора въ Румелия. Българитѣ рѣшили да съучаствуватъ въ това тържество и направили най-първата арка на която надписали: «Сей естъ синъ мой възлюбленный когото имамъ аржкъ и Ви го провождамъ (Български Народъ). Щомъ направили и изѣкмили арката Българитѣ, ето и Мессимачу тържествено преминалъ презъ нея, безъ да поздрави нѣкого. На близо го ерѣща Еврейский народъ съ викъ и шумъ, потърва да го качи на муле, нъ като се венамѣрило муле, качили го на магары, за да се испълни свѣтото писание и съ викотъ «Осана Вишний Благословенъ Грядий Во име народа Израиллеви», завеждатъ го тържествено въ Новий Иерусалимъ въ синагогътѣ. Тамъ Муссимачу земалъ камшика и напогналъ кучетата, които биле многобройни, и осеждалъ Граде. Кметъ и вѣтхий Градскый Докторъ за немаренето имъ, дѣто сѣ дали равноправност на кучетата съ хората да живѣятъ заедно въ единъ градъ. Кучетата се навждали помѣче понеже сѣка кучка раждала по 10—12 кучета и че въ скоро врѣме щели да се навждатъ до толкова, дѣто да надвиятъ на хората и да имъ отнематъ хлѣбътѣ. Градскый Кметъ уплашенъ не можалъ да сѣ защити никакъ, падналъ на колѣне и извикалъ: «Помени Господи раба твоего Егда придите въ царство небесное, защото на земното царство, нито азъ, нито ти ще имаме спокойствие. Предъ Синагогътѣ го посрѣщна дружината съ почетенъ караулъ, дѣто музиката кумандована отъ Арапина, изсвири маршътѣ на Араби и Тулба-Паша. Префектътѣ, Началникътѣ, и всичкитѣ други Сѣдебни и Финанцилни чиновници присѣтствуваха на това тържество и се очудваха какъ е дързалъ Муссимачу да стане царъ само на 71 1/2 Еврей. Още по-чудно имъ се виждаше това, дѣто Муссимачу самъ прѣди двѣ-три недѣли пишеше въ *Южната* че народътѣ Български билъ съ него и че народътѣ не слушалъ *отчаянитѣ* вече, които сѣ го скверно лжгали. Какво променение! Най-куражливий докторъ до вчера, стана най-отчаенъ днесъ. Отъ отчаяване си промени и името. Днесъ вечеръ ще да стане голѣмо пиѣшество, цѣлий градъ се е вмирисалъ на шарката, защото сѣка една Еврейска кѣща приготвювала *пастилку* за да угоети Муссимачу. Обрѣването на Муссимача щѣло да стане въ Гражданското Сѣдилище, подиръ една двѣ недѣли. Операцията щѣла да се изврши отъ най-старий жрецъ въ градътѣ ни. Нѣкои се спрахуватъ на даже и самия Муссимачу се спрахува да не би този старъ жрецъ, на когото дѣвената рѣжа трѣнери отъ много садака даване, да обреже по-издѣлбоко Муссимача и да го осежкати, та да нѣма свои наследници и съ това да се осежди да остане първий и послѣдний Еврейски царъ въ Стара-Загора (Новий Иерусалимъ). Елате и Ви на това тържество, дѣто ще има представители отъ всичкитѣ държави.

Единъ гражданинъ.

Околийскый Сѣдникъ.

(Сѣдебна комедия въ едно дѣйствие. Мѣстото прѣдставлява за сѣдателската стая на сѣдника, украсена съ капанета и два три

стола. Сѣдника държи въ устата си цигаре.)

(БЕЗЪ НИКАКВИ ЯВЛЕНИЯ.)

Сѣди. — Разсилний, прѣпорѣчай на Миля Шопара да влезе, сѣщо и адвокатица. . . . иана (влязатъ.)

Сѣди. — Милю! сѣ нековото си прошение вие претендирате 950 гроша съ обезпачетство отъ полномощника на Желя Керацата. Рѣзяснете и словесно претенциитѣ си, като са потрудите сѣврѣмено да приведете фактически доказателства въ подкрѣпленieto му!

Милю — Дѣдо кадия! 950 горша дадохъ на Желя съ синетъ да си заплати кадастрата. Вадето му мина геченде и сега паритѣ казва, че нѣма да ми ги даде.

Адв. (по турски). Еввелъ емерде, истецътѣ Милю не е направилъ протестъ записа; второ прошение то му не е въ формалноститѣ, които са изискватъ, затова искамъ цѣто да му са отхвърли прошениято като незаконно и заплати сѣдебнитѣ разноски.

Сѣди. — Какво имате, Господине Милю, да възразите на защитниковата легална ексеция?

Милю. — Той не е ми давалъ никаква тепция, той лжже.

Адвок. — Истецътѣ нѣма нищо да възрази, моля господина сѣдника да издаде унищожително постановление.

(Сѣдника взе прошениято и заедно съ секретаря си влезе въ друга една стая, гдѣто сѣстави, подписа и публично прочете слѣдующата. —

Резолюция.

Понеже Миля Шопара иска 950 гроша съ записъ отъ Желя Керацата;

Понеже записа е на падежъ, а истецътѣ въ опрѣдѣленный денъ не е го протестиралъ.

Защото прошениято му, спорѣдъ казваниято на защитника не сѣхранява изискуемитѣ формалности, прѣдписани отъ закона;

Тѣй като спорѣдъ членоветѣ на мюджелето и тѣрговепото сѣдопроизводство, всякъ искъ трѣбва да бѣде доказанъ;

Понеже истецътѣ неможѣ да докаже искътѣ си, — затова рѣшавамъ:

Унищожаватъ са прошениято на Миля Шопара, сѣщо и искътѣ му; като са осежда сѣврѣмено на сѣдебнитѣ разноски. —

(Слѣдъ прочитанието на резолюцията, разсилнийтѣ расправи на Миля, че записа му етана баталъ. Милю са възрна при сѣдника и викаше че иска паритѣ си. Сѣдилищний жандаринъ го хвана за яката и истецътѣ го на вѣжъ. Сѣдника

излизе заедно съ защитника и приказваха си нѣщо тихичко и весело.)

!!!! НОВОСТЬ!!!!

Търсатъ са лица за слѣдующи-тѣ новооткрити *меснети*:

а) Прѣдсѣдателъ на Окрѣжно Гражданско Сѣдилище, дѣсната рѣка на когото да незнае що прави дѣвата;

б) Околийскій Началникъ, челоуѣкъ неспиряющъ съ положението си;

в) Субститутъ-прокуроръ съ убѣждение, че оправданий подсѣдимъ не е въ правото си да иска удовлетворение или обезщетение понеже той исплаща единъ дѣлгъ къмъ обществото.

г) Сѣдебенъ комисаръ съ хамбарско вѣсипитание;

д) Двѣ дузини околийски сѣдници отъ родътъ на абаджитѣ, млекаритѣ и да бѣдѣтъ все иргени;

Кои то господа желаятъ подобни служби, да са адресоватъ до администрацията на Смѣшля.

Пловдивъ. —

Г-нъ Д-ръ Стамболскій, директоръ на общитѣ сгради и пр. и пр. ни испраща отъ Стамбулъ слѣдующата програма за организацията на горката Дирекция:

Спорѣдъ изучаванията, които Д-ръ Стамболскій прави на областни разноеки въ столицата на високитѣ хареми, Дирекцията на общитѣ сгради трѣбало да се раздѣли на слѣдующитѣ отдѣления:

1. Отдѣление за мостове и телеграфи, заедно съ падаието на желѣзницитѣ.

2. Отдѣление за рудници и пощи, заедно съ търговията на спиртливи питиета.

3. Отдѣление за риболовство и сечение на горитѣ по начина на Беловската компания.

4. Отдѣление за скотоводство — заедно съ архитектура и археология, както и управлението на Обл. Музей, който дирекцията на просвѣщението трѣбва да отетжи на Г-на Стамболски.

5. Отдѣление за вѣнкашенъ хаосъ и вътрешна конфузия на дирекцията.

Тѣй като Г-нъ Стамболски самъ заявява, че ще управлява 5-то отдѣление на Дирекцията самичекъ, за това не му сѣж нужни и специалисти за това отдѣление.

Колкото до другитѣ отдѣления, то тѣхъ трѣба да управлява Г-нъ Декюбъ, макаръ и да отказва, че има познания по венчикитѣ тѣзи клонове.

Смѣшлю отъ своя страна прѣпорѣчва за 4 отдѣление Г-на Монтани.

Театъръ.

Арменската труппа въ Пловдивъ има да намѣрне да прѣдстави още слѣдующитѣ пиесси:

Таласжмътъ, опера въ три дѣйствия, съчинилъ познатийтъ на бѣлг. публика композитъ Д-ръ Хакановъ. За членовѣтъ на постоянниятъ комитетъ вхоятъ безплатно.

Политикъ-будала. Драма въ петъ дѣйствия отъ Ил. Георговъ. Панъ Прошекъ ще играе главната роля. Слѣдъ свърш-

ванието на драмата, ще има гимнастика и други джамбазлѣци, въ които ще вземѣтъ участие редакторитѣ на «Балканъ».

Необрѣзанъ Патриотъ.

За да има единъ народъ бѣдущност и сигурно сѣществуване, той трѣба да има своя литература и търговия, слѣдователно за да има бѣл. народъ бѣдущност и сигурно сѣществуване, той трѣба да приеме рускийтъ языкъ и руската търговия.

За неграмотниятъ кореспондентъ на в. «Балканъ» Ил. Георгиевъ, подписвамъ азъ Смѣшлю.

ИЗВѢСТІЕ.

Долноподписаното учрѣждение има честь да извѣсти на почитаемата публика, че то вече отъ нѣколко време не се занимава съ хигиена и общественно здравие.

Въ канцеларията ни се намирѣтъ още печатани официални опровержения по разнитѣ болѣсти изъ Областѣта. Които Околийски лѣкари желаятъ такива, нека се отнесѣтъ до насъ.

Санитарний Свѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Който иска да стане кметъ въ Пловдивъ, нека се отнесе до избирателниятъ комитетъ близо до градската градина. Условия:

1). Свидѣтелство че е свършилъ Робертъ-Колежъ;

2). Хубава вѣнкашеност. Галантност. Тритѣ официални языка.

3). Прѣдприемливост.

4). Малко поне Донъ-Жуанлѣкъ. Съвремененъ избирателниятъ комитетъ има честѣта да извѣсти на господа кандидати, че кметската плата е 20 л. т. за насърчение на кандидатитѣ извѣстяваме, че кметството има нѣколко милиона борчове.

Прѣсед. на комитетѣтъ.

Тоналъ-Есадъ.

ПАТРОНИ.

**

Искашъ ли да бѣдешъ невиненъ, глѣдай да те осѣдѣтъ въ първостепенното сѣдилище; искашъ ли да те осѣдѣтъ, глѣдай да те увенижѣтъ въ първо степенното сѣдилище.

Единъ злоупотреѣб. на довѣрие.

**

Портата не потвърдила тази годишнитѣ закони на Областѣта. Язкъ за паритѣ които плацахъ на тѣзи депутати.

Обл. ковчекъ.

**

Не е истина че въ Пловдивъ има много болѣсти. Азъ нѣмамъ хаберъ върху подобно нѣщо!

Санитарнийтъ Свѣтъ.

**

Кой казва че съмъ се изгубилъ? Хичъ азъ това поприще оставямъ ли?

Д-ръ Стамболскій.

**

«Единъ Кѣтъ въ Хисара» не е прѣводъ отъ Хърватски. Това е мое оригинално съчинение.

Ив. Вазовъ.

? ПРАВДА! ?

«Смѣшлю» дава даромъ на читателитѣ си тълкуванието на нѣкои думи, въведени въ языкѣтъ ни отъ Берлинската Автономия на самъ на Источната Румелия.

Автономия Румелийска многовидно може да се тълкува: 1-о Значи да не си свободенъ съвършено и да стоишъ вързанъ за хатѣръ и за интереситѣ на тѣзи които разиграватъ свѣта. 2-о Значи да се оправлявашъ на три языка. 3-о Да плащашъ на Агата 240 хиляди алтѣна за да не може да прокопча измайгорсаната Автономия на Берлинскитѣ Ареопатъ.

Гарнизонъ значи плашило за Автономията на Румелията, йоще значи че и Автономията е плашило за *пашилото*.

Автономия *Румелийска Камара* значи, което иска да прави, да не може да го узакони, дордѣ агата не го мюхорлидиса.

Депутатъ Румелиски значи да си много народенъ за да не работишъ само за себѣ си, но и за бѣдното население.

Сюспандиранъ чиновникъ значи чисто и просто неиденъ чиновникъ отъ служба велѣдстве на злоупотрѣбението закона. Румелийци криво тълкуватъ тѣзи дума *сюспандиранъ* «иновникъ». Споредъ тѣхъ *сюспандиранъ* значи да отдаличатъ единъ чиновникъ отъ службата му велѣдствие разбира са на виновностъ, да го възнаграждаватъ съ полвинъ отъ заплатата му. (Законо-Румелийскитѣ законодатели защо не дадѣтъ чистото тълкувание на тѣзи дума).

Изъ Смѣшлювата чанта.

Г-не И. Х. П. въ *Казялъ-Агачъ*. — Обърнете са къмъ надлѣжното мѣсто и искайте удовлетворение за нанесената ви обида отъ писаря на Околийскій Началникъ. Смѣшлю не е станѣлъ още Прокуроръ.

Г-не Х. А-исъ въ *Каваклий*. — Отъ писмото ви нищо неможахме да разберемъ.

Г-не ** въ *Бургазъ*. — И трети пѣтъ ви казваме, че стиховетѣ ви не струватъ ни лула тютюнъ. Кажете ни за Бога що значатъ:

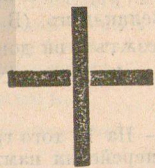
... На двѣ яйца съ бѣлтѣжка,
Наиѣхъ живо азъ сазлѣка,
Черноморскитѣ пѣри,
И вечернитѣ комари... ?

ПОЛИТИКА

Ако си нѣмашъ работа, ти си ви-кай прѣдъ политикитѣ, че имашъ право; кой те рита, кой те пита! Дунавскій вапросъ е най-внотното и фактическото доказателство! Да се рѣшава сѣдбата на кѣщата ти, а ти да не можешъ да присѣтствуваши и да си малчиши като вишоватъ! Това показва наистина, че правото днесъ е на по-силниятъ. Иди му свирн сега както щешъ и какво то щешъ! Мусуруеъ той останѣлъ да зѣна изъ Лондонскитѣ улици и да се наслаждава съ тази надѣжда, че пророкѣтъ е великъ и всемогущъ! Лозіето нече молитва, ами иска мотика!

Отука може да се заключи какви добрини можемъ да очакваме отъ вишшитѣ политици и дълбокитѣ дипломати! Всѣкой глѣда да си плете кощникѣтъ, всѣкой глѣда да си пѣлни пазухата!

Австрия, тя вече не може да се побере въ кожата си, тя сѣка, че ще придобие цѣлъ Свѣтъ. Англия, тя ѣ клати опашка за да не би да се скапка въ надѣждитѣ си за Египетъ. Нѣ щото да вършатъ, щото да правятъ, тѣ нѣма да успѣятъ да осъществятъ плановѣтъ си! Та че кой знай? Свѣтскитѣ хитрости тѣ нѣмѣтъ край!

НЕКРОЛОГЪ.

Съ прискърбие извѣстяваме на почитаемата публика, че градътъ ни изгуби многоуважаемий градски учителъ:

Димитръ Пизовъ,

който на 23 Ян. умрѣ въ старостъ.

Покойний учителъ бѣше почти навършилъ годинитѣ на живота си. Той ако и да са помина на 78 годишна възраст, обаче ние гражданитѣ имаме да скърбимъ, защото той е билъ първийтъ ни Български учителъ въ градътъ, който като немилостиво е билъ гоненъ и прѣзиранъ въ тогавашнитѣ врѣмена отъ фанариотитѣ — Гърци, пакъ съ своята си енергия честно и неуморимо е работилъ и въвелъ за начало Българската буква въ градътъ ни, и цѣли 48 години е непрекъснато учителствувалъ въ градското училище.

По причина на старостъ, едва прѣди три години напусна учителствуванието си, отъ гдѣто същевременно са награди съ правителствена пенсия, отъ Сѣверна и Южна Българи.

Опѣлото му сж извърши на 24 Януарий. Погрѣбалното му шествие ся придружаваше освѣтъ домашнитѣ му, сродници и приятели, но и отъ много сжграждани; цѣлий учителски персоналъ и ученици които положиха на гробътъ му нарочно приготвени вѣнецъ. —

Вѣчна ти память заслуживший учителю, Вѣчна ти память.

г. СЛИВЕНЪ, 30 Януарий 1883 год.

ШЕРЕНИ.

☞ *Не съмъ азъ.* Едно конте се ервѣжало съ една г-жа и ѣ рѣкло: г-жо, моля ви ся да ми кажете вие ли сте г-жа Луксовичъ? — Защо ме питашъ? — Защото ми трѣбва. Г-жата се усѣтила каква е работата и му отговорила: която диринъ ти, *не съмъ азъ*, тя стои по-долу.

☞ *Не се вози по чужда кола.* Една г-ца обичала често да посѣщава съедката си и да ѣ думата: о благодатка ти, гдѣто можешъ да говоришъ съ всѣкого; а пакъ азъ? . . . — Какво ти я? Почакай малко да дойде г. Ц. та да поговоримъ и ти съ него. Не слѣдъ много явилъ се г. Ц. и хванжлъ да се разговаря съ нея; нѣ тя като видѣла кждѣ

мѣри бравата, пребързала да си излѣзе, като рѣка на умѣтъ си: що ми трѣбва да се воза по чужда кола!

☞ *Въ единъ театръ.* — [Видѣ ли пѣвицата? Какъ ти се вижда? — Остави се! Гласътъ ѣ много хубавъ, нѣ и полътъ ми не бѣше лошъ.

☞ *Наказанъ мъжъ.* Г. Ц. като по-дозрѣвалъ жена си въ невѣрностъ, рѣшилъ се да я испита. Единъ денъ ѣ казва: г-жо, да ме не чакашъ тази нощъ, защото ще идж на едно село по работата си. Като си зѣлъ ужъ потрѣбнитѣ за пжтъ, слѣзълъ долу и казалъ скришомъ на слугинята да не затвара нощесъ вратата. Жената му, като се бо-яла да си сама, повикала майка си и я турила да си въ мъжовото ѣ лѣгло.

Посрѣдъ нощъ мъжътъ ѣ си дошелъ дебешката, влѣзълъ въ стаята, и като видѣлъ, че на лѣгло му си нѣкой тихичко, помислилъ си, че е жена му. Безъ да губи врѣме, съблѣкълъ се, и си лѣгналъ. Нѣ когато надникналъ, що да види? Той видѣлъ баба си!

☞ *Подмѣткане халва.* На г-нъ Контевичъ и г-жа Модовичъ като имъ не останжло пари да си купятъ халвица и да мѣткатъ на заговѣзни, тѣ си вързали едно шишенце ливанда и го замѣткали.

☞ *Блазѣ ми съ такъвъ мъжъ.* Г-жа А. кждѣто ходяла все се хваляла съ мъжътъ си, че билъ добръ. Веднаждъ като имъ дошле гостне, тя пакъ захванжла свонѣтъ си хвалби за мъжътъ, който, като поиримласкалъ, рѣкълъ: *тежко ми съ такава жена!*

☞ *Единъ контролоръ,* като отишелъ въ едно село за кадастралний дапжкъ, поискалъ отъ единъ 95 годишенъ старецъ да му внесе назначеното количество. Старецътъ му отговорилъ, че нѣма сега засега. Контролорътъ влѣзълъ въ къщата му, истързалъ двѣтъ му съдрани *джюбета* и 5—6 *саханя* и ги извадилъ на *мезатъ*. На това зрѣлище старецътъ въздъхналъ и рѣкълъ: *толкозъ лоши години съмъ прѣкаралъ, нѣ таково чудо не бѣхъ видѣлъ! Това се вика свобода! Да е кабилъ да ти оскубятъ и бѣлата брада!*

ТЕЛЕГРАММИ.

☞ *Харманлии.* — Съобщеното ви за телеграфо-пощенский ни Началникъ е клевета отъ неприятели му. Той е много дѣятеленъ момъкъ. (Б. на См. Нека ни извини, защото телеграмата не минж прѣзъ наши рѣцѣ, и по погрѣшка се обнародва.)

☞ *Тамже.* — Чудо, чудо велие! Спо-добихме са да си имаме и една Гръцка (*испанъ кжтлжжиди*) за мостра учителка. Очитѣ ѣ май не мѣзатъ на учителка, нѣ на диримжжъ. (Б. на См. И то трѣбва!)

☞ *Мѣглижъ.* — По едно врѣме у насъ се бѣхж замагляли училищнитѣ ни надзоретва, нѣ днесъ тѣ се разоблачихж съ достоинствитѣ ни инспектори. Това нѣма да го смелатъ нѣкои каприцозни казанлжчани, нѣ истината трѣбва да свѣти. (Б. на См. Гдѣ? На кюлбоклука ли? Тамъ гдѣто станж учителский съборъ ли?! Хаурола!)

☞ *София.* — Криво лѣво ключѣтъ се удари на гимназията. Народното Събрание се растура. (Б. на См. Блазѣ ви, че ви оправихж работитѣ като вжже въ торба! Ами печатѣтъ ви? Той отиде да се вързала по Витѣша!)

☞ *Тамже.* — Тѣзи дни ще излѣзе жълтата книга. Заглавието ѣ ще бждѣ: *министерский бой и пардонъ!* (Б. на См. Ако ще би и рапонъ!)

☞ *Пловдивъ.* — Ние си дандукаме дѣцата, а пакъ нѣкои си топлятъ ецата! Локомотивѣтъ на *додекараша* (оникли-кжтъ) е разваленъ малко нма нужда отъ мазание. (Б. на См. Ба! нече мазанне, ами иска четение за уроки.)

☞ *Тамже.* — Изгубенный келипиръ се завърнж, носѣтъ му е малко посплелканъ. Дир. на Об. сгради ликува. (Б. на См. Да не сънува?)

☞ *Котелъ.* — Модата по насъ е все да не мълчимъ. Старитѣ приятели ни станжха неприятели. (Б. на См. Лѣжа е, нѣ да чакаме ли още за дописката ви, или я изгубихте въ града ни?)

☞ *Панагюрище.* — Венчки сме заприличали на куншице. (Б. на См. Да се не подпалите, че тогава ще я окалете!)

☞ *Русчукъ.* — Депутатитѣ плуватъ по Дунава подъ ледоветѣ му. Отговорникѣтъ на в. «Циганинъ» ги очака съ нетърпѣние да се научи каква ассурация му носятъ за живота. (Б. на См. Ако го е много страхъ, нека се застрахува въ «Дачия Румжиил».)

☞ *София.* — Кор. на «Новое врѣмло» ще си обере крушитѣ отъ отечествотъ ни. Той мислише да върши съ *хайвани*, нѣ ги видѣ че сж *арслани*. (Б. на См. Амннъ!)

☞ *Стара-Загора.* — Дописникѣтъ на «Съединение» иска да прави бѣлото на черно; нѣ свѣтътъ знае всичко за архiereйский намѣстникъ. Който си топипрѣста въ меда той не пие вода. (Б. на См. Браво на такъвъ умъ, който нѣма кумъ!)

☞ *Одринъ.* — Духовникѣтъ оздравѣ, мишкитѣ се расшаваж. (Б. на См. Отъ радость!)

☞ *Тамже.* — Г. Карамихалевъ заминж за Цариградъ за да занеме постѣтъ си: *капукехалжжъ*. Първата му грижа ще бжде да издѣйствува бератъ за нашитѣ духовникъ.

☞ *Харманлий.* — Классическитѣ учители за прѣвъ пжтъ посѣтиха черковата ни, Тѣ се вардяхж да не падне нѣкое кандило да ги удари. (Б. на См. Ами иконитѣ защо не цалувахж?)

☞ *Габрово.* — Не ни бива за нищо! (Б. на См. Кажѣте го на гаванчаритѣ — чорбаджии.)

☞ *Хасково.* — Миръ и спокойствие владѣе по насъ. Раепритѣ намалѣхж, благодарение на *мозевиритѣ*. (Б. на См. Хж-хж, не си подавайте рогата като на охлюва, защото ще ви зашѣя «алми-луил».)

☞ *Котелъ.* — Най-сѣтънъ дѣлата ни ще се освѣтлятъ. (Б. на См. Доинската пристигнж, благодаримъ ви. Обнародванието въ идущий брой.)

☞ *Отъ Сливенъ до Ямболъ.* — Дѣдо Ви Смѣшлю нѣма да обнародва дописката относително до Черковно-Общественитѣ ви смѣтки; не четохте ли че и въ Стара-Загора го викаха по таква работа? Но той отказа защото не отбира отъ смѣтки; по ако стане голѣма нужда и не се намѣри други, Смѣшлю ще не-прати Комисия отъ Епархиалния Смѣсенъ Свѣтътъ за да ви оправи работитѣ, за които отъ еърдце желас да трѣгнжтъ на добръ. Инакъ работата ви е спукана; Израилевитѣ потомци ви надминахж въ търговията, страннитѣ търговци ви сплѣтоха краката; да не хванете да се поглеждате утрѣ като котараци и да казвате: *автосъ-лиосъ каболосъ-киросъ?*

Охридъ. — Съ нетърпение очакваме кога ще дойде денят за посрещане на нашия Любимъ Митрополитъ Дѣда Натанайла. (Б. Р. Отъ Ваши уста въ Божии уши; това нѣщо го желаете Дѣдо ви Смишлю още щомъ се рѣши черковния въпросъ! Дано се сбъдне не само въ Охридъ, но и въ Битоля, Скопня, Струмица, Солунъ, Сервѣе и въ други още смѣсени називаеми Епархии, споредъ Царския Ексархийский Ферманъ. Дай Боже! Стига ни са събличали кождата тия безбожни Кара-Казански владци!

Карлово. — Замѣтничкътъ на Околийскитъ Сѣдникъ, кой знае, какъвъ чортъ му е влѣзълъ въ сърдцето, хванъ полегка-легка да си показва рогата срѣщу кметството ни; нѣ нека ги скрие пакъ, че вмѣсто да убодятъ другитъ, той ще убодятъ себе си. (Б. на См. Искани чудение? — Който копае другиму яма, самъ пада въ нея!)

В. Търново. — На *схрѣ-пазаритѣ* скоро ще захванатъ да се продаватъ и словесни животни, защото неможатъ вече да се побегнатъ въ къщитъ си; па освѣнъ това да нѣма само приходъ *градската*, нѣ и интѣлигентската касса. (Б. на См. Какво чудо! Вчера да бѣхъ умрѣлъ, днесъ нѣмаше да чуя!)

Ямболъ. — Ние сме се скашкали като *трушия* въ каца. (Б. на См. Тогава хвърляте я на свинѣтъ!)

Панагюрище. — *Язликъ* та *язликъ* театрътъ ще остане за чиститъ понеделникъ, или както викатъ по насъ — за къснй понеделникъ. (Б. на См. Нали сте *бугари* ведъ сте *угари*!)

К. Агачъ. — Околийскитъ Сѣдникъ призова отъ Ямболъ Г. Ж. за писаръ при него. Последниятъ служи 2 мѣсеца и биде на конецъ изгоненъ отъ Сѣдника безъ да му се заплати нѣщо, като при това изгуби и службата си що имаше въ Ямболъ. (Б. Р. Отъ подобни своеволия на вашитъ висши чиновници е дошла околѣята ви до този халъ. Търпѣние, казватъ, било спасение, но и прѣкаленъ свѣтець и Богу не е драгъ.)

с. Дермендере. (Слив. Околия) — Въ Ахметъ-Гереювата кория чудеса ставатъ. Нѣкой си Тирчо отива да съче дървета и умира на мѣстото си; другъ по име Коста отива да го търси и той умира. Сега селенитъ искатъ да развалятъ пазаря съ Герея и не му иштъ корията. (Б. Р. Отнесете са въ Ямболъ до Каджнъ Мария, белки съ баяннето си ще сполучи да изгони таласмнитъ изъ корията.)

София. — (Тайна телеграма до Смишля). Говори се изъ грѣцкитъ вѣстници че Н. В. Българскитъ Князь на свѣршека идущий м. Мартъ ималъ намѣрение да отиде въ Атина да посети Царъ Георгъ; пътуванието му щяло да бѣде прѣзъ Македония по сухо до Солунъ, и отъ тамъ за Атина по море. (Б. Р. Слѣшлю наистинъ не е голѣмъ политикъ, но не е и твърдъ плиткъ дипломатъ; той предвижда въ това пътувание на Н. В. Княза едно добро нѣщо, като: 1) какъ и до къдъ трѣбва Македония да се раздѣли между България, Сърбия и Грѣция. 2) Да накаратъ Грѣцката Патрика да вдигне, спречъ да оближе систематиката, съ която прокълна Българскитъ Народъ, защото испѣди грѣцкитъ владци и не имъ дава вече парички да ядѣтъ на готовицко и да се протягатъ като *марзоваски* съ младитъ си парамани.)

Цариградъ. — Българската чер-

кова на Фенеръ ще се подкачи да се прави (сама ли?) презъ м. Марта на връхъ Благовѣцъ щомъ дойдатъ шрѣкелитъ. Главенъ Епитропъ е Г-нъ Джейковъ. Вехтия пясъкъ и керечъ дѣжда и вѣтъра го завлѣкохъ въ морето.

Търново. — Дѣдо Смишлю! Яви ни какъ да ти внесемъ абонамента си, като нашата поща не са съединява съ вашата. (Б. Р. Тия дни Смишлю ще прискочи за Пловдивъ и София за да съчини контрактитъ както на нашия Министръ на общитъ крадежи и на нашия Директоръ на общитъ грабежи, но работата е тази че и двонцата не сж на постоветъ си!)

ПЛОВДИВЪ. — Народний Гласъ сжжелыва за гдѣто не сж прахосани 75,000 тѣ гроша за сжставяние на българска театрална трупа. (Б. на См. То са знае. Г. Вазовъ ще да е сжкршилъ до сега нѣколко драми и комедии, а киръ Манчовъ трѣба да ги печати; кому бо будеть продаватъ?)

СЛИВЕНЪ 40 годишенъ телеграмъ!

Даскале! *автосъ леи, бугарка!* Охи Бугарика вре, гайдаре! Вугарика *напеса!* Диати лѣгнѣсъ Вугарика вре Гайдаре?! Даскале! Нен-кшевро румечка! *И ти нешъ ксесерисъ вре Гайдаре!?* — Едно врѣме Дѣдо Смишлю такъва смѣшни учители заповни, които по него блаженно врѣме на образованната *карказанска* патрикана отъ милостъ и любовъ къмъ своето стадо, испращане такъва учители за да ни прослѣватъ!

СТАРА-ЗАГОРА. — Нашитъ съграждане Евреи забравихъ своето поведение спрямо болшинството въ турско врѣме, и днесъ искатъ пакъ да ни се качатъ на главитъ. 3 1/2 сичко хаймачовци имаме въ града си, и тѣ претендиратъ да иматъ свѣтничъ въ градскитъ Свѣтъ! (Б. на См. Може да избегатъ за свѣтничъ тази тваръ, която предаде въ Цариградъ мнозина Българи, които на мнозина земя по 10 и по 20 А. Смишлю и Ст. П. . . въ знаятъ твърдъ добръ какъво правяхъ Израилевитъ синове въ Едирне и Цариградъ съ горкитъ Българи! Сол . . . забравя ли златния часовникъ при скелята ни Орта-Кюю? Ха . . . забравя ли въ Балканитъ съ търговцитъ? Хесе! Дядо ви Смишлю сичко знае! Ами черковнитъ цутири и дискуси кой продаваше въ Голѣмото Село на куюмджитъ?)

СОФИЯ. — Днесъ се състави първо типографическо Дружество отъ словослагателитъ. (Б. на См. Лѣжете се много че е първо. Не помните ли че преди 23 години Дѣдо ви Смишлю въ голѣмото село бѣше подпрѣседникъ на такъва едно сжцо Дружество? Но то е тѣй, човѣкъ като остарѣлъ, младитъ го хващатъ за нищо; и вие ще остарѣте, та па ще си напомняте че Дѣдо ви Смишлю право е говорилъ.)

СТАРА-ЗАГОРА. Въ нашия градъ страститъ пакъ са развълинуваха, и въ много голѣми размѣри. Важда са Сюлеманъ неможа да ни докара ума. Едини нещатъ поща, други нещатъ кмета. И единитъ и другитъ съ крокодилски езъзи оплакватъ горкия народъ! И единитъ и другитъ *словомъ* са пренасятъ жертва за народното благо; а на дѣло — юрганъ кавгасж.

ЛОНДОНЪ. — Тази година Баба-Марта, неше да се облажи ни отъ предъ, ни отзадъ, затова и България неше може да се облажи съ нищичко отъ Лондонската Конференция! (Б. на См. Смишлю пѣкъ отъ повечето си абонати не е получилъ ни едно кокалче. Дано сега прѣзъ посетитъ баримъ го снабдятъ съ бобецъ и лещица. *Опада калъз олдужъ, кожны олмаджж ерде, кечие абдарманъ челеби дерлеръ.*)

ПЛОВДИВЪ. — 19 Феврария. Днесъ благополучно извършихме Съединението си съ Саятъ-Стефанскитъ Договоръ. Уррааа!!! се чуваше и цѣпеше въздуха изъ Балкана, Юждна-България, и по сичкия Козмополитъ! Да живѣе козмополитството въ Источна-Дандания! Уррааа! по Казаната и Бираритъ!! (Б. на Р. Ами колко топовни гърмежа се хвърлиха? Ний въ Сливенъ по-благополучно и тържественно го съединихме съ 101 топовни гърмежи отъ Артилеричия *МЪ* 00000 отъ Бармукъ-Вайрж и вѣроятно че са е чулъ гърмежътъ чакъ до Саятъ-Стефанъ! (Защото имаше и силенъ вѣтъръ за къмъ тамъ) може би и прѣзъ морето до Островитъ: *Принципо, Халки* и до мѣнастиря *Кодуай*, гдѣто едно врѣме бѣше испратенъ на расходка К. Сараф-Чираа.)

В. ТЪРНОВО. — Влѣзохме вече въ Сириницата; мадамскитъ модни патруфалки ще си починатъ до Велик-денъ (Б. на См. Ами до тогава ако излезатъ и ви донесатъ новамода патруфалки и балтони, вехтитъ какъво ще ги чините?).

ЯМБОЛЪ. — На 14 того гражданинѣтъ А. Ст. сварва архиерейскитъ намѣстникъ попъ В. Ш. въ механата на Калжика-Фалневъ, че пишалъ нѣщо. Поиска да види, дѣдо попъ му отказа и съ единъ столъ удари го въ слѣпото око. Докторитъ констатираха раната на А. Ст. и заключихъ, че е доста опасна. Намѣстника е въ трѣпетъ да не му свѣматъ нишеинитъ. (П. Р. Ние обрѣщаме вниманието на дѣда Владика върху недоброто повѣдение на намѣстника му.)

СЛИВЕНЪ. — Тези дни нарѣдъ имаме голѣма фортуна съ сибѣъ; до булеварда чакъ дохождаха вълци и лѣсици. Нашитъ по-заможни и сжстрадателни къмъ *пасивното* население граждани са готватъ да сжставятъ едно *благодарително дружество*, което да спомога въ подобни врѣмена на *пасивнитъ*. (Б. на См. Голѣма работа ще е ако излезе това истина. Да са налага на пасивнитъ повече данокъ е най-възможно, но да имъ са помогни нѣщо не ми са вѣрва! Нашата интелегенция що ѣ трѣбва да си блѣжа ума съ подобни низки дѣянния, догдѣто има *шеиз-беизъ, карабола пикетъ* и *полка-мазукка!*)

ХАСКОВО. — Градскитъ ни докторъ Лондонъ (по народностъ еврейнъ), като посѣщава нѣкой болни въ една къща гдѣто има повече отъ единъ болѣвъ зима толкози визитъ парасж колкото сж болни. Незнаеме въ кой членъ на Талмуда е намерилъ Г. Доктора този навикъ. (Б. Р. Добръ че са е намѣрило и такъвъ; ами да насповетхте на другъ, който за да получи 8 гроша за лѣка си продаде единственитъ саханъ на бѣдна вдовица въ г. К-адъ!)

НОВА-ЗАГОРА. — Блаженна Источна Румелия че са е сдобила съ сждници-ученици. Нашиятъ сждникъ, Шивачевъ назоваемий, ще прѣвожда на бжлгареки турското гражданско и углавно сждопроизводство; прѣдстави на Дирекцията на Правосѣднето великото си на мѣрение и пита подъ какви условия да почне. Отговоръ не е още получилъ. (Б. на См. Нѣма и да получи. Сждника ви намѣсто да са занимава съ работа, която не е за неговитъ уста лажица, по-добръ ще сторн да са старае да стане самъ добъръ сждникъ отъ колкото да мисли, че другитъ сжднии ще останатъ невѣжи въ *сждопроизводства*. Не е само той който е свѣршилъ въ Кжрклиссе 7-нй класъ на елленскитъ языкъ!)

АЛВАНЪ-ДЕРЕ. — (Хасков.). Нашето село двадесетъ и два дена въ мѣсеца са удостоява съ високи гости: *командири, капитани, авджию*. останалитъ дни отъ мѣсеца, явяватъ, прѣкарвали въ отпускъ. (Б. Р. И тази хубава работа. Само една дружнина ли въ Областѣта ще бѣде честита да са назовава *авджииска*? Мигаръ може да са очаква друга подза отъ подобни сжжпоплащани командири?)

КОЮНДИЙ. — Многоуважаемий ни попъ съ гайдими и питиамъ въ бакхусовий олтаръ Хоро даже творите себе позволѣте. (Б. Р. Белки човѣчка си има миракъ или оброкъ! Сама пророка казва: *и вино веселитъ сердце човѣка*. Да ви е страхъ само тогати, ако ся уподоби на Ямболъ. Архиерейскитъ намѣстникъ

В. Смишлю бѣше вече подъ печать, когато се извѣсти, че контестацията подигната отъ Г. Г. Минговъ и Куртевъ, противъ беззаконнитъ избори на тукашнй градскитъ свѣтъ, щела да бѣде внесена за разгѣжданне въ тукашното окръжно сждилище, сжединени секции.